208

ZÁKON
ze dne 21. června 2000,

kterým se mění zákon č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, se mění takto:

1. V § 1 se za slova „občanských pracovníků“ vkládají slova „(dále jen „zaměstnanci“)“ a za slova „(dále jen „Vězeňská služba“)“ vkládají slova „a dalších osob“.
2. V § 2 se na konci věty druhé tečka zrušuje a doplňují se slova „a bezpečnosti.“.
3. Poznámka pod čarou č. 1) zní:

   „[1]) § 67, 350c a 381 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, ve znění pozdějších předpisů.“.
4. V § 3 odst. 2 se doplňuje věta druhá, která zní: „Použití těchto omezení a donucovacích prostředků oznámí Vězeňská služba bez zbytečného odkladu pověřenému státnímu zástupci krajského státního zastupitelství, jenž provádí dozor nad dodržováním právních předpisů při výkonu vazby.“.
5. V § 3 se doplňuje odstavec 3, který zní:

   „(3) Při zajišťování výkonu práv obviněných Vězeňská služba spolupracuje s ostatními státními orgány, orgány územní samosprávy a s dalšími subjekty způsobem uvedeným ve zvláštních právních předpisech.“.
6. V § 7 odst. 1 písm. c) se slova „a zároveň je, byť jen u jednoho z nich důvodem vazby obava, že bude mařit objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání[3])“ zrušují.
7. Poznámka pod čarou č. 3) zní:

   „[3]) § 67 odst. 1 písm. b) zákona č. 141/1961 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“.
8. V § 7 odst. 1 se písmeno g) zrušuje.

   Dosavadní písmeno h) se označuje jako písmeno g).
9. V § 7 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

   „(2) Obviněný, který o to požádá, se umístí do cely určené výlučně buď pro kuřáky, nebo pro nekuřáky.“.

   Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.
10. V § 9 se odstavec 2 zrušuje a zároveň se ruší označení odstavce 1.
11. § 10 včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 4) zní:

„§ 10

Propuštění obviněných

Věznice neodkladně propustí obviněného z výkonu vazby, jestliže obdržela

a) písemný příkaz, aby obviněný byl propuštěn na svobodu, vydaný soudem na základě jeho rozhodnutí,

b) písemný příkaz, aby obviněný byl propuštěn na svobodu, vydaný státním zástupcem na základě jeho rozhodnutí v případech stanovených zvláštním zákonem,[4])

c) písemný příkaz státního zástupce, aby obviněný byl propuštěn na svobodu, vydaný při výkonu dozoru nad dodržováním právních předpisů při výkonu vazby,

d) písemný příkaz, aby obviněný byl propuštěn na svobodu na základě rozhodnutí prezidenta republiky nebo ministra spravedlnosti v řízení o udělení milosti,

e) písemný příkaz, aby obviněný byl propuštěn na svobodu na základě rozhodnutí ministra spravedlnosti v řízení o mimořádných opravných prostředcích nebo v řízení o vydání do ciziny.

[4]) § 72 odst. 1 a 2 zákona č. 141/1961 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“.

12. § 11 včetně nadpisu zní:

„§ 11

Stravování obviněných

Věznice poskytuje obviněným pravidelnou stravu za podmínek a v hodnotách, které odpovídají udržení zdraví a přihlížejí k jejich zdravotnímu stavu a věku; přitom přihlíží k požadavkům kulturních a náboženských tradic obviněných.“.

13. V § 12 odstavec 1 zní:

„(1) Obviněný má právo používat ve výkonu vazby vlastní oděv, prádlo a obuv za předpokladu, že splňují podmínky hygienické a estetické nezávadnosti a že má zajištěnu jejich výměnu na vlastní náklady.“.

14. V § 13 odst. 2 větě druhé se za slovo „provádí“ vkládají slova „ve lhůtě 14 dnů od přijetí“.

15. V § 13 odstavec 3 včetně poznámky pod čarou č. 4a) zní:

„(3) Kontrola korespondence je nepřípustná mezi obviněným a jeho obhájcem, mezi obviněným a státními orgány České republiky nebo diplomatickou misí anebo konzulárním úřadem cizího státu[4a]) anebo mezi obviněným a mezinárodní organizací, která je podle mezinárodní úmluvy, jíž je Česká republika vázána, příslušná k projednávání podnětů týkajících se ochrany lidských práv. Tato korespondence se adresátu odesílá a obviněnému doručuje neprodleně.

[4a]) Vyhláška č. 157/1964 Sb., o Vídeňské úmluvě o diplomatických stycích.
Vyhláška č. 32/1969 Sb., o Vídeňské úmluvě o konzulárních stycích.“.

16. § 14 včetně nadpisu zní:

„§ 14

Návštěvy obviněných

(1) Obviněný má právo na přijetí návštěvy v počtu nejvýše 4 osob jednou za 2 týdny v trvání jedné hodiny. V odůvodněných případech může ředitel věznice povolit přijetí návštěvy většího počtu osob nebo za dobu kratší než 2 týdny, případně na dobu delší než jedna hodina.

(2) U obviněných, u nichž je důvodem vazby obava, že budou mařit objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání,[3]) bez zbytečného odkladu stanoví podmínky pro uskutečnění návštěvy, kterými jsou zejména termín návštěvy, okruh osob a přítomnost orgánu činného v trestním řízení, v přípravném řízení státní zástupce, v řízení před soudem příslušný soudce.

(3) Návštěvy probíhají v místnostech k tomu určených za přítomnosti orgánů Vězeňské služby, případně též orgánu činného v trestním řízení.

(4) Nejsou-li splněny podmínky stanovené podle ustanovení odstavce 2, Vězeňská služba návštěvu neumožní a tuto skutečnost zaznamená do osobního spisu obviněného.

(5) Zaměstnanec Vězeňské služby je oprávněn návštěvu přerušit nebo předčasně ukončit, jestliže obviněný nebo návštěvníci přes upozornění porušují vnitřní pořádek nebo ohrožují bezpečnost ve věznici; stejná oprávnění má, jde-li o návštěvu za podmínek stanovených podle odstavce 2, přítomný orgán činný v trestním řízení, jestliže v průběhu návštěvy zjistí, že dochází nebo má dojít k maření objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání.

(6) Obviněný má právo přijímat ve věznici návštěvy obhájce neomezeně. Omezení uvedená v předchozích odstavcích se na návštěvy obhájce nevztahují.

(7) Obviněný má právo přijímat ve věznici návštěvy advokáta, který ho zastupuje v jiné věci, jestliže orgán činný v trestním řízení, je-li obviněný ve vazbě z důvodu § 67 odst. 1 písm. b) trestního řádu, nestanoví jinak. V případě, že je třeba ověřit podpis obviněného, může se takové návštěvy zúčastnit i notář. Omezení uvedená v odstavcích 1, 2 a 3 se na takové návštěvy nevztahují.“.

17. V § 15 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Zvláštní právní předpisy stanoví podmínky spolupráce věznice s registrovanými církvemi a náboženskými společnostmi k zabezpečení duchovní služby a podmínky spolupráce věznice s příslušnými orgány sociálního zabezpečení k zabezpečení sociálních služeb.“.

18. V § 16 odstavec 2 zní:

„(2) Obviněný má právo jedenkrát za 3 měsíce přijmout balíček s potravinami a věcmi osobní potřeby do hmotnosti 5 kg. Omezení se nevztahuje na balíčky obsahující oblečení zasílané za účelem jeho výměny, knihy, denní tisk a časopisy a hygienické potřeby.“.

19. V § 16 odst. 3 poslední větě se slova „na jeho náklady“ nahrazují slovy „na náklady obviněného“.

20. V § 17 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Vlastní přenosný radiopřijímač a televizor, pokud jsou napájeny z vlastního zdroje, se obviněnému umožní používat po provedení kontroly technických parametrů ke zjištění, zda nebylo instalováno nežádoucí zařízení. Provedení kontroly zajistí na náklady obviněného správa věznice.“.

21. V § 20 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Zaměstnanci Vězeňské služby jsou povinni dbát na zachovávání práv, která obvinění mají ve výkonu vazby.“.

22. V § 21 se na konci odstavce 2 doplňují slova „tetovat sebe nebo jinou osobu, anebo nechat se tetovat“.

23. V § 21 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Obviněný je dále povinen

a) umožnit zaměstnancům Vězeňské služby kontrolu svých osobních věcí,

b) strpět úkony, které souvisejí s jeho identifikací,

c) pokud onemocní, stane se mu úraz nebo je zraněn, tyto skutečnosti neprodleně ohlásit zaměstnanci Vězeňské služby,

d) oznámit neprodleně zaměstnanci Vězeňské služby okolnosti, které mohou způsobit vážné ohrožení bezpečnosti jemu samotnému, spoluobviněným nebo věznici, pokud se o nich dozví nebo je zjistil,

e) podrobit se opatřením, která jsou nezbytná k zamezení případné výroby, držení nebo zneužívání omamných a psychotropních látek a jedů ve věznici,

f) dodržovat zásady hygieny,

g) uhradit náklady zdravotní péče provedené v zájmu zachování nebo zlepšení jeho zdravotního stavu nad rámec péče hrazené z veřejného zdravotního pojištění nebo ze státního rozpočtu nad rámec mezinárodních dohod, kterými je Česká republika vázána.“.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5.

24. V § 22 odst. 2 se vkládá nové písmeno a), které zní:

„a) důtka,“.

Dosavadní písmena a) až d) se označují jako písmena b) až e).

25. V § 22 odst. 2 písmeno c) zní:

„c) zákaz nákupu potravin a věcí osobní potřeby (s výjimkou hygienických potřeb) až na dobu jednoho měsíce,“.

26. V § 22 odstavec 7 zní:

„(7) Samovazbou se rozumí umístění obviněného do zvláštní cely. K uložení tohoto kázeňského trestu je nezbytné předchozí posouzení lékaře, že obviněný je zdravotně způsobilý podrobit se jeho výkonu. Po dobu umístění v samovazbě nesmí obviněný přijímat návštěvy s výjimkou obhájce a advokáta zastupujícího obviněného v jiné věci, nemá právo na přijetí balíčku, nákup potravin a věcí osobní potřeby (s výjimkou hygienických potřeb), není mu dovoleno čtení časopisů a knih (s výjimkou právnické, vzdělávací nebo náboženské literatury), jakož i hraní společenských her a používání vlastního přenosného radiopřijímače a televizoru. Obviněný však smí přijímat a odesílat korespondenci a je mu dovoleno čtení denního tisku. Doba výkonu kázeňského trestu umístění do samovazby se nezapočítává do doby rozhodné pro vznik nároku na přijetí návštěvy.“.

27. Za § 23 se vkládají nové § 23a a 23b, které včetně nadpisů znějí:

„§ 23a

Zahlazení kázeňského trestu

(1) Jestliže po výkonu kázeňského trestu obviněný po dobu nejméně 6 týdnů řádně plní své povinnosti (§ 21), může ředitel věznice nebo jím pověřený orgán Vězeňské služby rozhodnout o zahlazení kázeňského trestu.

(2) Oznámením rozhodnutí o zahlazení kázeňského trestu se na obviněného hledí, jako by mu nebyl kázeňský trest uložen.

§ 23b

Kázeňské vyřízení jiného protispolečenského jednání

(1) Uložením kázeňského trestu se vyřizují též jednání, která mají znaky přestupků, pokud byly spáchány během výkonu vazby.

(2) Uložením kázeňského trestu obviněnému se nevylučuje jeho trestní stíhání, je-li skutek trestným činem.“.

28. V § 26 odst. 3 se slova „odnětí práva na přijetí balíčku a“ zrušují.
29. V § 26 se na konci odstavce 5 doplňuje tato věta: „Doba výkonu kázeňského trestu umístění do samovazby se započítává do doby rozhodné pro vznik nároku na přijetí návštěvy.“.
30. V § 26 se doplňují odstavce 6 a 7, které znějí:

„(6) V průběhu výkonu vazby je věznice povinna mladistvému nabídnout účast v preventivně výchovných, vzdělávacích, zájmových a sportovních programech.

(7) Mladistvý má právo na přijetí balíčku s potravinami a věcmi osobní potřeby do hmotnosti 5 kg jedenkrát za 2 měsíce.“.

31. Za § 26 se vkládá nový § 26a, který včetně nadpisu zní:

„§ 26a

Zajištění výkonu ochranné nebo ústavní výchovy

(1) Jestliže byla mladistvému nařízena ochranná výchova a je-li zajištěn její výkon, dodá po propuštění z vazby Vězeňská služba mladistvého do příslušného výchovného zařízení.

(2) Jestliže byla mladistvému nařízena ústavní výchova a je-li zajištěn její výkon, Vězeňská služba informuje o propuštění mladistvého z vazby příslušné výchovné zařízení.“.

32. V § 28 odstavec 2 zní:

„(2) Cizinec se poučí o právu na přijetí konzulární návštěvy zástupců orgánů uvedených v odstavci 1. Na tuto návštěvu se nevztahují omezení uvedená v § 14 odst. 1, 2 a 3.“.

33. § 29 včetně nadpisu zní:

„§ 29

Dozor nad výkonem vazby

(1) Dozor nad dodržováním právních předpisů při výkonu vazby provádí pověřený státní zástupce krajského státního zastupitelství, v jehož obvodu je vazba vykonávána.

(2) Při výkonu dozoru je státní zástupce oprávněn

a) v kteroukoliv dobu navštěvovat místa, kde se provádí výkon vazby,

b) nahlížet do dokladů, podle nichž jsou obvinění drženi ve vazbě, hovořit s obviněnými bez přítomnosti třetích osob,

c) prověřovat, zda příkazy a rozhodnutí Vězeňské služby ve věznici týkající se výkonu vazby odpovídají zákonům a jiným právním předpisům,

d) žádat od zaměstnanců Vězeňské služby ve věznici potřebná vysvětlení, předložení spisů, dokladů, příkazů a rozhodnutí, týkajících se výkonu vazby,

e) vydávat příkazy k zachovávání předpisů platných pro výkon vazby,

f) nařídit, aby osoba, která je ve vazbě v rozporu s příslušným rozhodnutím orgánu činného v trestním řízení nebo bez takového rozhodnutí, byla ihned propuštěna.

(3) Vězeňská služba je povinna příkazy státního zástupce podle předchozího odstavce bez odkladu provést.

(4) Ustanovením o dozoru není dotčena povinnost Vězeňské služby v rozsahu své působnosti provádět vlastní kontrolní činnost a oprávnění ministra, případně orgánů nebo osob jím k tomu zmocněných, stanovené zvláštním zákonem.“.

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2001.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.